

POSTANOWIENIE

25 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ireneusz Kunicki

na posiedzeniu niejawnym 25 maja 2026 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku A.D.
z udziałem E.D., A.D.1, A.P., M.Ś., A.D.2, E.C., M.D., B.D. i K.M.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na skutek skargi kasacyjnej A.D.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Radomiu
z 29 sierpnia 2024 r., IV Ca 134/24,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. orzeka, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.**

(E.C.)

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni A.D. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Radomiu z 29 sierpnia 2024 r., oddalającego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Przysusze z 9 października 2023 r.,

oddalającego wniosek o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie. Skarżąca zaskarżyła postanowienie Sądu drugiej instancji w całości i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i orzeczenie co do istoty sprawy.

Skarżąca wskazała, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, oraz że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, dotyczące stwierdzenia przez sąd zasiedzenia na datę wypadającą już po złożeniu wniosku o zasiedzenie.

W odpowiedzi na skargę uczestniczka E.C. wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, jeżeli zaskarżone nią orzeczenie zapadło wskutek oczywistego naruszenia prawa, zaś oczywiste naruszenie prawa powinno być rozumiane jako widoczna, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurydycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji. Skarżący powinien wykazać kwalifikowaną postać naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widoczną *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Ma to być przy tym zasadność łatwo dostrzegalna już nawet przy pobieżnej lekturze skargi.

Wymagania te nie zostały przez skarżącą spełnione, gdyż ograniczyła się ona tylko do samego przytoczenia tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, bez stosownej argumentacji prawnej.

Natomiast istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu. Jednocześnie przedstawiony Sądowi Najwyższemu problem musi mieć konkretny związek z rozstrzygnięciem danej sprawy, to jest z zarzutami skargi oraz podstawą prawną i faktyczną zaskarżonego wyroku (postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13). Przyjęcie sprawy do rozpoznania ma bowiem na celu

zarówno realizację interesu publicznego jak i ochronę praw prywatnych. Zagadnienie prawne powinno mieć więc taki wymiar problemowy, aby udzielona przez Sąd Najwyższy odpowiedź miała też znaczenie dla rozstrzygnięcia o zasadności skargi kasacyjnej wniesionej w sprawie.

Sformułowane przez skarżącą zagadnienie prawne nie czyni zadość tym wymaganiom, gdyż stanowi w istocie polemikę z ustaleniami sądów *meriti*, które ustaliły, że władanie przedmiotowymi działkami było posiadaniem zależnym.

Na marginesie można wskazać, że zagadnienie wskazane przez skarżącą zostało w orzecznictwie rozstrzygnięte (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 8 sierpnia 2001 r., I CKN 188/00 i z 18 marca 2010 r., V CSK 314/09).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego orzekając na podstawie art. 520 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

(M.M.)

[SOP]